

Bijlage mail Draaibruggedoe 17-11-2021

25-11-2017 begon het Draaibruggedoe met een mailtje richting gemeentebestuur. Dat mailtje bleek het startsein voor jarenlang deuretterende puist die in elk jaar meer ging stinken.

Op 9 november kwam Draaibrug voor de zoveelste keer ter sprake in een cie. vergadering. En voor de zoveelste keer blonk de wethouder uit in vaagheden en pertinente onjuistheden. En weer krijgt hij het voor elkaar dat vragenstellende raadsleden tevreden zijn met zijn geleuter. Zijn woord is en blijft heilig.

Vreemd genoeg leken aanwezigen dik tevreden met wat er bij de actiepuntenlijst vermeld stond: aanvraag omgevingsvergunning gaat nog maandenlang (26 weken) duren. En dan hebben we het alleen nog maar over de aanvraag. Met de voorbereidingen voor die aanvraag "zijn ze nog bezig".

En toch blijft hij geloofwaardig tijdens de raadscommissievergadering, de raad slikt zijn leugens, het college werkt er aan mee, de burgemeester corrigeert nooit.

En ik.

Wat kan ik anders doen dan de zoveelste mail versturen. Het laten deuretteren, "mail na mail" zoals raadslid Scheppers het met een diepe zucht omschreef.

Alsof ik voor mijn plezier hier telkens weer zit te mailen. Draaiburgers waren en zijn mijn motivatie, mijn 'achterban' opnieuw in vuur en vlam gezet daar recente tv-beelden. Blijven mailen, welke andere opties heb ik. En straks mag ik het weer uitleggen aan andere raadsleden en andere wethouders.

Terug naar die commissie vergadering, naar de wethouder die jullie vriendelijk glimlachend met zijn zachte stem volledig inpalmt. Met zijn waarheid. Niet met DE waarheid. Verdraait hij de waarheid of staat hij gewoon te liegen? Dat is voor mij geen vraag. En ik zal deze beschuldiging de komende tijd staven met talloze voorbeelden sinds die eerste brief in 2017. Eerste voorbeeld: tijdens voornoemde commissievergadering deed wethouder het voorkomen alsof de trage gang van zaken een gevolg was van het feit dat er geprobeerd was het 'bouwhistorisch onderzoek' van tramhuisjes en tramremise te combineren. Slaait echt nergens op. Een bouwhistorisch onderzoek uitvoeren zonder dat er een (renovatie) plan ligt, heeft weinig zin. Voor de tramhuisjes ligt er al anderhalf jaar een plan klaar. Het plan dat Boei indiende voor de remise, is door college onmiddellijk verworpen. Op basis van de volgende leugenachtige argumenten: het zou **a)**: veel te moeilijk worden om van de provincie toestemming voor woningbouw te krijgen. En **b)**: omdat een deel van de grond van een andere eigenaar is zou Boei's plan onuitvoerbaar zijn.

Klopt voor geen meter:

Ad a. in het **bestemmingsplan kleine kernen gemeente Sluis** is te lezen

12. Draaibrug, Draaibrug 56

De voormalige tramremise is een bijzonder pand (Rijksmonument). Om dit pand in stand te kunnen houden is het mogelijk om er maximaal vijf woningen in te bouwen. Naast de realisatie van de woningen in het ook mogelijk een praktijkruimte ten behoeve van ambachtelijke werkzaamheden en/of een atelier te vestigen. Voorwaarde is dat de nieuwe functies in de bestaande bebouwing plaatsvinden; de massa van de bebouwing ongewijzigd blijft. Ook dient voordat toepassing aan de wijziging gegeven kan worden een positief advies van de monumentencommissie verkregen te worden. Per woning zal in minimaal twee parkeerplaatsen worden voorzien.

Ad b. dat de betreffende eigendom is van een andere eigenaar, klopt. Sterker nog: twee eigenaren zelfs. Maar beide eigenaren zijn nooit benaderd met de vraag of ze hun grond beschikbaar zouden willen stellen. Die vraag heb ik hun wel gesteld. Hun opstelling blijkt absoluut geen reden te zijn waardoor plan Boei onuitvoerbaar zou zijn.

Bovendien heeft de gemeente begin 2021 al alle verantwoordelijkheid aangaande rijksmonument tramremise Draaibrug 56, van zich afgeschoven en bij de eigenaren neergelegd. Zie **besluitenlijst college B & W dd 16 maart 2021**. En zelf zo traag als een slak in winterslaap, eist het college binnen een paar maanden ACTIE. Schandalig.

Tot zover, wordt binnenkort zeker vervolgd.

Op 4 januari hadden 2 inwoners van Draaibrug een goed gesprek met de wethouder.

4-1-**2018** om precies te zijn. Er zou ècht iets gebeuren. In het verslag van dat gesprek was dat terug te lezen:

“Wethouder Ploegaert stelt aanpak van de tramhuisjes, gelet op de monumentenstatus, in het vooruitzicht”.

4 januari 2018 was dat. We geloofden hem, Draaibrug kreeg weer hoop.

En dan het legendarisch kernbezoek aan Draaibrug.

En wéér kregen we hoop: ze gaan dat oplossen.

En wéér werden we besodemieterd.